

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 112. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277687200/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Helten

bedre Ånd, en mildere og venligere, som havde han efterladt en Rest af sin egen i sit Blod.

Godt blev det aldrig, og der var vel overhovedet i „de gode, gamle Dage“ ikke nogen Skole, hvor ikke enten Lærerne mishandlede Drengene barbarisk, eller Drengene drev Lærerne og deres Meddisciple til Fortvivlelse, men de voldsomme Optrin var dog omme. Og jeg nåede min Studentereksamen ad mindre torne-strøet Vej, end jeg havde turdet håbe.

Men den Dag, da jeg havde forhvervet mig Retten til den så dyrt købte Hue, da var mig den største Smærte beredt, jeg har lidt i dette Liv -- ja større end selv hin anden, jeg nu narmer mig, ti den var jo samtidig min højeste, min eneste Lykke. Mens hin ikun var Sår, ikun var Tab.

Da jeg kom op til Eberhard med mit Testemonium i Hånden, vakkende af Anspændelse og Træthed -- ti ingen véd, hvad Slid det kostede mig at tage den Examen, ringe som mine Evner og svagt som mit Legeme var, og jeg bragte den til ham, som Hunden bringer sin Herre Byttet, ikke af egen Drift -- ak havde jeg nogen? -- kun efter hans Vilje -- fandt jeg ham for første Gang i mit Liv liggende i Sengen.

Han rejste sig over Ende med udbredte Hænder og smilende Ansigt.

„Vær ikke bange, Benedict,“ sagde han, „jeg havde håbet at holde mig oppe, til du kom. Men jeg kunde ikke, jeg måtte ligge. Ja, jeg tyngedes til Jorden. Men nu er det jo Sommerferie, og du er Student, og jeg tør falde og ligge.“

Gråden arbejdede i mig, men trods min Mødighed og min Angst vovede den sig ikke frem, og jeg foldede med rystende Hænder det store Ark med Universitetets Segl ud for ham.

Han så på det op nikkede: „Ja, ja, det var nu dette! Knæl ned og tak Gud, at han førte os så vidt.“

Han rullede Dokumentet sammen og løftede det i sin Hånd.

„Bed ham føre dig videre frem i Kundskab, at du med denne Stav kan slå hans Fjender ned og Vand af Verdens Klippe. Knæl og bed ham tage dig af min